

Dosarul nr. 2r-556/21

Prima instanță; (Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) A. Minciună
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere

DECIZIE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Trișin Fiodor,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radova Feodora
împotriva lui Trișin Fiodor cu privire la declararea nulității contractului de
vânzare-cumpărare,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021,

c o n s t a t ă:

La 16 martie 2001, Radova Feodora a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Trișin Fiodor cu privire la declararea nulității contractului de
vânzare-cumpărare.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 august 2001,
acțiunea depusă de Radova Feodora a fost admisă.

A fost recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului
XXXXX, încheiat la 16 februarie 1998 între Radova Feodora și Trișin Fiodor (f.d.
15).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 august 2018, s-a
respins cererea de revizuire depusă de Trișin Fiodor împotriva hotărârii
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 august 2001 (f.d. 44).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, s-a respins recursul
declarat de Trișin Fiodor și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani din 13 august 2018 (f.d. 60-64).

La 16 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Trișin Fiodor a depus
cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din
20 august 2001, solicitând totodată repunerea în termen a apelului (f.d. 66).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, s-a respins cererea
apelantului Trișin Fiodor privind repunerea în termen a apelului și s-a restituit
apelul ca depus înafara termenului legal.

La 19 iunie 2021, Trișin Fiodor a depus cerere de recurs împotriva încheierii instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare.

Recurentul, în motivarea recursului a invocat că nu a cunoscut despre examinarea cauzei, precum și faptul că nu a împuternicit pe nimeni să-l reprezinte în instanța de judecată.

La fel, a menționat că despre hotărârea instanței de fond a aflat la data de 16 februarie 2021, iar hotărârea motivată nu i-a fost expediată.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 25 mai 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a încheierii instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel recursul declarat la data de 19 iunie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din actele cauzei rezultă că la 20 august 2001, a fost pronunțată hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău.

De asemenea, materialele cauzei denotă că în ședința de judecată a instanței de fond din 20 august 2001, Trișin Fiodor a fost reprezentat de Rîhlea Vasile în temeiul procurii din 15 aprilie 2009 (f.d. 13-14).

Colegiul reține că la momentul pronunțării hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 august 2001, termenul de atac al hotărârii instanței de fond în constituia 15 zile.

La 16 februarie 2021, Trișin Fiodor a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 20 august 2001, solicitând totodată repunerea în termen a apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul depunerii cererii de apel), termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se reține că termenul de declarare a apelului curge de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Prin urmare, legislația nu prevede alte excepții privitor la termenul de declarare a apelului.

Prin prisma normelor enunțate, se constată că Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a pronunțat hotărârea integral la data de 20 august 2001, însă cererea de

apel împotriva hotărârii primei instanțe a fost depusă de Trișin Fiodor numai la data 15 martie 2021, respectiv, cu depășirea excesivă a termenului de declarare a apelului.

Mai mult, odată cu depunerea apelului împotriva hotărârii primei instanțe, Trișin Fiodor nu a prezentat prin probe incontestabile, dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

Or, în conformitate cu art. 116 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc).

Instanța de recurs consideră că nu poate fi reținut argumentul recurentului cu referire la faptul că despre hotărârea instanței de fond a aflat la 16 februarie 2021.

La caz, Colegiul reține că în ședința de judecată, Trișin Fiodor a fost reprezentat de Rîhlea Vasile în temeiul procurii, cu indicarea împuternicirilor reprezentantului, inclusiv recunoașterea acțiunii (f.d. 11).

Mai mult ca atât, la data de 22 septembrie 2017, Trișin Fiodor a depus cerere de revizuire a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 august 2001 (f.d. 16-17).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 august 2018, s-a respins cererea de revizuire depusă de Trișin Fiodor împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 august 2001 (f.d. 44).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2019, s-a respins recursul declarat de Trișin Fiodor și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 august 2018 (f.d. 60-64).

Prin urmare, reieșind din circumstanțele date, argumentul recurentului precum că despre hotărârea instanței de fond a aflat la 16 februarie 2021, este neîntemeiat.

În acest sens, urmează a fi invocate dispozițiile art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul relevă că recurentul nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale.

Deci, instanța de apel întemeiat a concluzionat că în astfel de circumstanțe, calea de atac a fost epuizată, iar temeiuri de repunere în termen a apelului lipsesc.

Instanța de recurs reiterează că o asemenea soluție este compatibilă și cu standardele înserate în textul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic c. Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov c. Ucrainei (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducerea unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În atare circumstanțe, instanța de recurs concluzionează că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind restituirea cererii de apel, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Trișin Fiodor și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Trișin Fiodor.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radova Feodora împotriva lui Trișin Fiodor cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari